

for det er jeg sikker på at vi alle sammen har en interesse i.

Men i stedet for at skyde efter det her forslag med argumenter om, at det vil give amerikanske tilstande, så synes jeg hellere, at skatteministeren og hr. Frank Aaen skulle forholde sig til den kendsgerning, at der altså er nogle mennesker uden for dette her hus, som lider under, at vi ikke kan tage os sammen og få et velfungerende sundhedssystem i Danmark.

Og når nu det her ikke duer, ja, så udbedes altså forslag til, hvad det så er, der skal til for at få noget, der er bedre. For det, vi kender i dag, er ikke godt nok.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om vurdering af små landbrugsejendomme efter bondegårdsreglen.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 29/10 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Fremskridtspartiets forslag er også her en gennemførelse af et beslutningsforslag, der blev fremsat i sidste folketingssamling.

Forslaget går ud på at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, som sikrer, at små landbrugsejendomme, hvorpå der er landbrugspligt og bopælspligt, vurderes efter den såkaldte bondegårdsregel.

Forslagsstillerne finder, at vurderingen af de mindre landbrugsejendomme er urimelig og ofte meget tilfældig. De finder derfor, at alle ejendomme, der er omfattet af landbrugslovens landbrugspligt, bør vurderes som en landbrugsejendom, da den positive udvikling i landdistrikterne skal fastholdes.

Efter vurderingsloven afgør de statslige vurderingsråd efter et konkret skøn, om en given ejendom er helt eller delvis landbrugsmæssigt benyttet. Hvis den landbrugsmæssige benyttelse af ejendommen efter et sådant konkret skøn er helt underordnet i forhold til beboelsesmomentet, anses ejendommen for at være en beboelsesejendom.

Forslagsstillerne foreslår, at vurderingsmyndighederne i stedet skal følge reglerne i landbrugsloven for landbrugspligt for en ejendom.

Det er for mig at se ikke nogen farbar vej. Jeg kan blot illustrere det med, at ejere af landbrugsejendomme mellem ½ ha og 2 ha efter landbrugsloven selv kan vælge, om ejendommen skal være omfattet af landbrugspligten. Hvis beslutningsforslaget blev vedtaget, ville det medføre, at disse ejere frit kunne vælge deres ejendomsbeskatning; og regeringen ønsker ikke at gøre ejendomsbeskatningen til et tag selv-bord.

Det er efter min opfattelse fortsat naturligt, at der er en forskellig praksis for, hvad der anses for landbrugsejendom i vurderingslovens forstand og i landbrugslovens forstand. Det er jo forskellige hensyn, der er bærende elementer på de to lovområder. Landbrugsloven regulerer muligheder for at drive landbrugsvirksomhed og for at fastholde jorden under landbrugspligten, mens vurderingsloven ser på den faktiske brug af den pågældende ejendom.

For mig er det af væsentlig betydning, at vurderingsmyndighederne ikke fratages muligheden for at foretage et konkret skøn over en ejendoms anvendelse. Det er ikke rimeligt, at en landmand, der i 40 år har drevet en mindre landbrugsejendom uden væsentlige ændringer i driften, skal se sin ejendom blive vurderet som parcelhus efter nogle generelle regler. Derimod kan det være rimeligt, at det ved salg af ejendommen overvejes, om den fortsat skal vurderes som landbrugsejendom. Det er jo ikke sikkert, at den nye ejer vil drive landbrug; ejendommen kan jo være købt alene med boligformål for øje.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget nævner forslagsstillerne, at problemerne kan